

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 6

15. MARTS 1929

78. AARGANG

RIGDOM.

(Præs. Heber J. Grant i »The Contributor«, 12. Aarg., Side 467.)

Webster definerer Rigdom som »overflodig Besiddelse« (»abundant possession«; oversat Ph. J.). Det vil være vanskeligt at finde en betænkssom og stræbsom Mand, der ikke ærligt vilde indrømme, at Størstedelen af Menneskeheden for nærværende Tid er optaget af et vildt Stormlob mod »overflodig Besiddelse«. Jeg føler mig sikker ved at sige, at Hoved-Springfjederen til Handling af mange er at sikre sig verdslig Rigdom.

Jeg fordømmer ikke dem, der er optaget af den finansielle Kamp for Livet paa Grund af den Energi, de udviser. Tværtimod. Hvis der er én Ting fremfor en anden, at jeg vil indprente paa Sindet af Samfundets unge Mænd, er det, at hyad de end forsøger sig paa at udføre, at de vil sætte al deres Be-stræbelse, Energi og Evner ind paa det og beslutte sig til, at det skal lykkes. Jeg tror, der er flere Fejls slag i Livet paa Grund af Mangel paa en bestemt Villiekraft til, at det skal lykkes, end paa Grund af Mangel paa Evner.

Hvis vi fandt i det vilde Stormlob efter Rigdom, som ses paa alle Sider, at dem, der er heldige, nærrede et Ønske om at gavne Menneskeheden som et Hele, og at Mennesket voksede i gode Gerninger, naar de voksede i Rigdom, vilde der være liden eller ingen Grund til at reflektere over de nuværende Tilstande, eller at ønske andre finansielle Vilkaar end de eksisterende. Der er nogle, som bibeholder Menneskehertets finere Følelser og en stærk Sympati for deres Medmenneskers Velfærd, efter at de er komne i Besiddelse af overflødige Rigdomme. Derfor er det en Kilde til dyb Tilfredshed at vide, at, medens som Regel Rigdom forhærder et Menneskes Sjæl, er der en Del Undtagelser. Det er ligesaa forfriskende til Menneskets Hjerter at bemærke disse Undtagelser, som er Regnen fra Himlen paa den tørre Jord efter Maaneder af Tørke og de brændende Straaler fra Sommersolen.

En Gang imellem ser og horer vi om dem, der besidder uhyre Rigdomme, at de syntes at føle, at det er lagt i deres Hænder som et Bevis paa Tillid fra Giveren af alt Godt, og de virker derefter og bringer derved Lykke og Glæde til Tusinder af Hjem og Hjerter. Disse lysende Eksempler skulde alle Sidste Dages Hellige efterligne i Tilfælde af, at de kom i Besiddelse af Rigdomme. Disse lyse Undtagelseer faar os til at bevare Troen paa vore Medmennesker. Alt, der hjælper til at forøge vor Tillid til Menneskeheden, er godt. Det er i ethvert Menneskes Magt at opbygge eller nedbryde sit Liv. Vi er Skaberen af vor egen Karakter. Jeg raader enhver Sidste Dages Hellig til at søge Ophavet, der gav dem Liv, med al den Oprigtighed, de kan, at han velsigner dem med Visdom, forend han velsigner dem med Verdens Rigdom, saa de kan bruge den paa en passende Maade.

Der er intet, hvor et Medlem af Kristi Kirke behøver Himlens Hjælp mere end ved Brugen af deres Finanser. Mange Mennesker har gjort deres Tro til et Skibsvrag og vendt sig bort fra Evangeliet paa Grund af Rigdom. Det syntes at være en meget vanskelig Ting for et Menneske, der har samlet megen Rigdom, at betale en ærlig Tiende; men det er ikke

saa vanskeligt for den troende Mand, der arbejder for en lille Løn, at give en Tiendedel deraf til Herren. »Enkens Skærv« er en god Illustration paa Gaver givet af den rige og fattige. En af vore Kredslærere kom til et Hjem, hvor han bad om Hjælp til et eller andet Formaal, og denne Broder var overstrømmende i sine Udtalelser om Villighed til at hjælpe, men saa sig ude af Stand til at gøre det. Nogle Aar senere kom den samme Kredslærer til den samme Mand, der i Mellemtiden var bleven ret velhavende; men da han blev spurgt om at hjælpe til et værdigt Formaal, afslog han. Deres tidligere Samtale blev derpaa opfrisket, men han svarede: »Ja, den Gang havde jeg Sindelaget, men manglede Evnen; nu, da jeg har Evnen, mangler jeg Sindelaget.«

Nogle af Kirkens Medlemmer siger, at de ikke tror, Herren har noget at gøre med finansielle Ting. De tror, at han leder os i vore aandelige Affærer, men ikke paa Forretningsmaade. Dette er lige saa urimeligt, som at Herren vil velsigne os for en lille Del af vort Arbejde og ikke i de Affærer i vort Liv, der optager den største Del af vor Tid. De ordinære Forretningsaffærer i Livet optager det meste af vor Tid. Det er meget vigtigt, at vi som Medlemmer af Kristi Kirke bliver ledet af den Almægtige i vore Forretninger saa vel som vore aandelige Ting, fordi mange Mennesker gør deres Tro til et Skibsvrag og taber Evangeliets Vidnesbyrd for Penges Skyld. Husk Historien om den rige unge Mand, der havde holdt alle Budene fra sin Ungdom, men som, da Frelseren fortalte ham at gaa og sælge alt, han havde, og give til de Fattige, gik sorgmodig bort, fordi han havde megen Rigdom.

Søg oprigtigt efter Visdom fremfor alle andre Velsignelser. Vi er bleven fortalt: »Samler eder ikke Skatte paa Jorden, hvor Møl og Rust fortære, og hvor Tyve bryde ind og stjæle; men samler eder Skatte i Himmelen, hvor hverken Møl eller Rust fortærer, og hvor Tyve ikke bryde ind og stjæle. Thi hvor din Skat er, der vil ogsaa dit Hjerte være.« Ingen fornuftig Mand, ung eller gammel, der tror, at disse Ord er inspireret, kan tro, at vi ikke skulde ledes af Herren i alle Ting,

baade aandelige og verdslige. Denne Paamindelse er en Advarsel til os om ikke at hænge vore Hjerter i denne Verdens Ting. Vor Herre var født i en Stald, og, saa vidt som vore Oplysninger rækker, levede et Liv i Fattigdom, og der er ingen Tvivl om, at han var set ned paa af de mange velhavende Folk paa hans Tid. Der er mange fattige og ydmyge Sidste Dages Hellige, som ikke regnes for meget i Dag, men som vil staa meget højt hos Herren paa den store Dommedag.

Pope siger i sit Argument for at bevise den himmelske Lovs Retfærdighed, at de fattige er hensat i Haab, og de rige i Frygt. Den første Stilling er sikkert den lykkeligste af de to. Hvis vi, naar vi vokser i Velstand, kan afse lidt mere Tid til at udføre vore Pligter i Kirken og have et bedre Sindelag til at tjene Herren, vil der intet være at frygte for nogen af os for at blive meget rige. Jeg er sikker paa, at Herren er lige saa villig til at velsigne os rigeligt med denne Verdens Rigdom, som han har været med Kundskab om Livets og Frelsens Plan. Den største af alle Guds Gaver til Mennesket er »evigt Liv«, og vi Sidste Dages Hellige har erholdt en Kundskab, der vil give os denne store Velsignelse, hvis vi er nidkære. Ingen vil opnaa denne Verdens Rigdom uden Arbejde. »Søger først Guds Rige og hans Retfærdighed, saa skulle alle disse Ting gives eder i Tilgift,« er en Befaling, vi maa lære at adlyde. Enhver Sidste Dages Hellig skulde søge med hele sit Hjerte efter evig Rigdom. Vi er fortalt i Pagtens Bog, at vi kan tage med os al den Kundskab, vi erholder her; men ikke én Skilling af vor jordiske Rigdom vil opstaa med os i Opstandelsen. Jeg kunde ønske, at ethvert Menneske kunde lære, at Rigdom er ikke godt, *undtagen Visdom gaar med det.* Ønsket om at besidde Velstand leder til mange af de Forbrydelser, vi lider under. Det er en vanskelig Opgave for et Menneske med en overdreven Appetit for Velstand at være absolut ærlig i sine Handlinger.

Raaddenskab i Moral saa vel som Formaal gaar Haand i Haand med Rigdom. Medens de rige forøger deres Velstand,

bruger deres Born, der pludselig kommer i Besiddelse af ufortjent Rigdom, denne Velstand uden at paaskønne den for at tilfredsstille deres Lidenskaber, enten disse er gode eller daarlige. I Modgangens og Nødens Tid udvikles Mænd og Nationer.

Vi er i Gæld til Gud for enhver Velsignelse, vi nyder. Jeg vilde ønske, at alle kunde have et Hjem og de Ting, der giver os Bekvemmelighed og Lykke i Livet, fordi jeg føler, at hvis det var Tilfældet, vilde vi gaa fremad i Visdom, ellers vilde Herren ikke velsigne os i den Retning. Fattigdom med Herrens Velsignelse er bedre end Rigdom uden hans Velsignelse. Evangeliets Vidnesbyrd gør, at vi med Glæde opofrer, hvad som helst der forlanges af os for dets Skyld. Naar et Menneske erholder Kundskab om Evangeliet, er det villigt til at forlade Hjem og Gods, hvis nødvendigt, og de føler, at de er mere rigelig velsignet af Herren end dem, der ikke har faaet et Vidnesbyrd, men er tilladt at beholde deres Midler.

De Hellige er bleven lovet, at de vil endnu blive et velstaaende Folk; men jeg tror ikke, den Tid vil komme, undtagen vi erholder mere Kundskab, end vi paa nærværende Tidspunkt har. Vi kan komme i Besiddelse af Rigdom uden at hænge vore Hjerter ved den.

Evigvarende Rigdom skulde være vort Maal. Hvis vi opnaar det, vil vi aldrig have Aarsag til at klage, omendskønt vi ikke opnaar »overflødig Besiddelse« i dette Liv.

Den Mand, der opnaar Sukces i Livet, maa betale Prisen for Sukces. Han maa spare, hvor han kunde ønske at give ud. Han maa arbejde, naar han kunde ønske at sove. Han maa tage Puffet, naar han er fristet til at puffe igen. Han maa være taalmodig, naar hans Natur er utaalmodig. Han maa bruge hele sin Kraft til at være rimelig, naar han ønsker at være urimelig.

»The Vigilante«.

HVORFOR VÆRE EN SIDSTE DAGES HELLIG.

(H. I. i »Liahona«.)

Det Spørgsmaal rettes til Tider Medlemmerne af vor Kirke: »Hvad har du vundet ved at slutte dig til de Sidste Dages Hellige? Kunde du ikke lige saa godt have forblevet i din egen Kirke og saaledes have undgaaet de Brydninger og den Upopularitet, som du har modt ved at slutte dig til en Kirke, der tales saa meget imod?«

Dette Spørgsmaal er meget rimeligt, og det er nemt at give et meget bestemt Svar paa det. Det er dog ikke muligt at fremhæve alle Fordelene ved at være Medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige; thi det vilde tage Evigheder at gøre det; men nogle af de umiddelbare Fordele kan nævnes i Korthed.

Denne Kirke, der er akkurat, hvad dens Navn fortæller, *Jesu Kristi Kirke*, var oprettet under hans umiddelbare Ledelse og er styret ved hans Inspiration. Saaledes indtager den en højere Plads end nogen anden Kirke-Organisation, der har været oprettet af Mennesker, og som er ledet ved almindelig menneskelig Visdom. Medlemsskab i en saadan Kirke giver naturligvis dets Medlemmer Fordele i samme Grad. Vi forringer under ingen Omstændigheder andre Kirker. Ved at tage dem paa deres eget Ord finder vi, at de alle fornægter Troen paa Aabenbaring fra Himlen i mange Hundrede Aar, og de indrømmer ærligt, at de ikke har de aandelige Gaver, der blev lovet de virkelige Troende af Guds Son og hans Apostle i fordums Tider.

En Strom kan ikke stige højere end dets Udspring. Saa disse menneskelige Organisationer er nødvendigvis underkastet menneskelige Begrænsninger, og de maa derfor forandre deres Lærdomme fra Tid til anden, som Vildfarelser forekommer, paa Grund af Menneskehedens forogede Kundskab og Erfaring. Saaledes er det vel bekendt, at i den mo-

derne Kristendoms Kirke er længe nærrede Trosbekendelser udvoksede og maatte forandres eller lægges til Side, indtil oprigtige Sjæle tvinges til at føle Nødvendigheden af en mere sikker Grundvold for deres Tro end endog deres Præsters og mest Lærdes Opfattelser. Saa mange af deres Lærdomme er forandret, at de ingen Sikkerhed kan have om Sandheden af nogen af dem.

En Kendskab til disse Tilstande er nødvendig, for at vi virkelig kan paaskønne den sikre Grundvold, paa hvilken Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er bygget. Den er bygget paa den solide Klippe af guddommelig Aabenbaring. Den lærer de samme Lærdomme, som Kristus og hans Apostle lærte, men som var forsvundet fra Verden i mange Aarhundreder paa Grund af det almindelige Frafald, der skete, fra den kristne Tro, og som var forudsagt af inspirerede Profeter og Apostle. Jo mere, man er bekendt med Historien og Lærdommene af den moderne Kristendom, jo mere vil man paaskønne Fortrinene ved Lærdommene i den genoprettede Kristi Kirke.

Som Indehaver af guddommelige Sandheder og Fuldmagt paa Jorden tilbyder Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige i dens guddommelige Titels Navn Verden en paalidelig Kundskab om Gud, den evige Fader, og hans Søn, Jesus Kristus, der er modtaget ved guddommelig Aabenbaring, tilligemed med den Helligaands sikre Vejledning, der vidner til alle, som i Oprigtighed annammer og adlyder dets Lærdomme, at de er i Sandhed fra Gud. En sand Kundskab om Gud og den Helligaands Gave giver den Troende en fornyet Følelse af Samkvem med Gud og en gradvis Forstaaelse af den herlige og guddommelige Hensigt med Livet, i hvilket Lys vore Erfaringer og Forbindelser faar forøget Værdighed og Hellighed. Som den virkelige Mening med Jordelivet og dets Forhold til den evige Fremtid bliver forstaaet under den Helligaands Inspiration, er en Løsning fundet til Livets Problemer, og Dødens Braad er fjernet. Saaledes kommer den sande Troende i disse

de sidste Dage til at nyde af den Fred og Lykke, der gjorde de Hellige i fordums Dage i Stand til at møde de Prøvelser og Forfølgelser, de var udsatte for for Evangeliets Skyld.

Men den genoprettede Kirkes Mission er ikke alene at berede dens Medlemmer for en anden Verden. Den er en Kraft af guddommelig Oplysning og Styrelse i alle Livets Affærer. Den er Guds Redskab til Frelse for Verden baade timeligt og aandeligt. Den har himmelske Vejledninger for dens Medlemmer med Hensyn til deres legemlige og timelige Velfærd, og tilbyder Verden guddommelige aabenbarede Principper, der, hvis almindelig antaget og adlydt, vil afskaffe Fattigdom, Synd og Sorg og berede Vejen for det nær forestaaende Millennium og Kongernes Konges Komme til at regere i Retfærdighed paa Jorden.

Tusinder af Sidste Dages Hellige, der er kommet fra andre Samfund, og som nu glæder sig over det gengivne Evangeliums Lys og Velsignelser, vidner med Glæde om Sandheden af dette. Med Forsikringen om saadanne herlige Gaver og Velsignelser er det sandelig værd for et Stykke Tid at bære et upopulært Navn, saa vi maa vise os at være virkelige Efterfølgere af vor Herre og Forløser.

DEN DANSKE MISSION.

FORAARSKONFERENCERNE

vil i Aar blive afholdt som følger:

Aalborg: Søndag og Mandag den 14. og 15. April.

Aarhus: Lørdag, Søndag og Mandag den 20., 21. og 22. April.

København: Søndag og Mandag den 28. og 29. April.

Præsidenterne i de forskellige Distrikter anmodes om i rette Tid at træffe alle fornødne Forberedelser for Afholdelsen af de med Konferencen forbundne Møder. Ligeledes bedes Grensforstanderne saa vidt muligt give alle Medlemmerne af Kirken og vore fremmede Venner en personlig Indbydelse til at overvære disse Møder.

Programmet bør udarbejdes i god Tid og indsendes til Missionspræsidenten for Godkendelse.

Joseph L. Petersen,
Missionspræsident.

BEMÆRK.

Følgende indbundne Aargange af »Skandinaviens Stjerne« kunde ønskes: Nr. 1, 2, 9, 18, 25, 29, 40, 43, 49, 51, 58; ligeledes følgende Eksemplarer af Aargang 69 (1920): 1, 2, 4. Hvis nogen af »Stjernen«s Læsere skulde have en eller flere af disse i deres Besiddelse og kunde ønske at afstaa samme til Missionens Bibliotek, bedes de godhedsfuldt meddele det til Missionskontoret, Korsgade 11, der da vil godtgøre Afstaaelsen af disse Eksemplarer med et passende Beløb.

DEN NORSKE MISSION.

ANKOMST OG BESKIKKELSER.

Eldsterne Ray Engebretsen og Wm. Bevan Anderson ankom til Oslo den 17. Februar. Ældste Engebretsen er beskikket til at præsidere over Bergen Distrikt, og Ældste Anderson er beskikket til at arbejde i Tronhjem Distrikt.

ASLØSNING.

Ældste Hyrum E. Straaberg er hæderlig afløst fra sin Mission med Tilladelse til at rejse hjem.

Lorenzo W. Anderson,
Missionspræsident.

„OG DA SKULDE DE FRYDE SIG.“

(W. N. N. i »Millennial Star«.)

Der er nedskreven en Profeti i Mormons Bog, at naar Bogen bliver bragt til dens Forfatteres Efterkommere — Lamaniterne eller de amerikanske Indianer-Stammer — »da skulle de fryde sig«.

Oliver Cowdery og Parley P. Pratt var to af de første Mis-

sionærer, der forkyndte Evangeliets Budskab til vore røde Brødre. Ældste Pratt skriver, at en Delaware-Høvding svarede paa Oliver Cowderys Præsentation af Mormons Bog til Stammerne følgende:

»Vi føler os taknemmelige til vore hvide Venner, der er kommet saa langt fra og har en saadan Omsorg for at fortælle os godt Nyt, og i Særdeleshed denne nye Nyhed om vore Forfædres Bog; det gør os godt herinde« (lægger sin Haand paa Hjertet). »Det er Vinter nu; vi er Nybyggere paa dette Sted (en nylig oprettet Indianer-Reservation); Sneen er dyb; vort Kvæg og Heste dør; vore Wigwams er daarlige; vi har meget at udrette til Foraaret — bygge Huse og Hegne og Farme; men vi vil bygge et Raadhus og møde til sammen, og du skal læse for os og lære os mere angaaende vore Forfædres Bog og den Store Aands Villie.«

Joseph Smith fik Besøg af Indianere, der søgte Raad, og fortalte, at den Store Aand havde forkyndt til dem, at Joseph var »en stor Profet, Hovding og Ven«. Han fortalte dem om Mormons Bog og dens Profetier om en ny Velmagtsdag for dem; han gav dem Kopier af Bogen, og de gik bort frydende sig.

I den Mexikanske og andre Missioner, hvor vore røde Brødre bor, er mange ærlige og oprigtige Sjæle naaet gennem Herrens ydmyge Tjenere. Med en Forkærlighed i deres Hjerter for disse undertrykte Folk har Missionærerne virket blandt dem for at bringe Lys til disse vore Fædres formorkede Sonner og Døtre.

Den mærkelige Historie om Mormons Bog, der ofte fortælles paa gebrokkent Spansk til de Indfødte, er bleven bitterligt angrebet af mange, der i deres Forvildelse anser sig selv for »religiose«. Disse Personer erklærer heftigt: »En Bibel! en Bibel! vi have en Bibel, og der kan ikke være nogen anden Bibel!« Dog maaske ved den næste Dør finder det samme Livsens Budskab, der gives i Ydmyghed, en ærlig Sjæl; og til denne Sjæl, der er fri for Fordomme, har det bragt Lys.

Medens vi en Dag skriftede i det mexikanske Kvarter i El Paso, Texas, kom Ældste Donald Holley og jeg til en be-

skeden og overraskende ren *tienda* — en lille Butik. Bag Disken stod en ung, indfødt Moder beredt til at betjene Kundene eller tale med dem. Ved hendes Side stod to smaa, sortøjede Born og stirrede paa os med aabenbar Interesse. Ældste Holley, der var ny i Arbejdet, men mere hjemme i det spanske Sprog, forklarede Evangeliets Budskab og fremviste et Eksemplar af Mormons Bog samt fortalte Kvinden om dens hellige Oprindelse. Efter at have bladet til Moroni 10: 4—5 gav han hende Bogen og bad hende læse. Hun læste højt Ordene:

»Og naar I modtager disse Ting, formaner jeg eder til at adspørge Gud, den evige Fader, i Kristi Navn, om disse Ting ikke ere sande; og dersom I bede af et oprigtigt Hjerte og med fast Forsæt samt med Tro paa Kristus, vil han aabenbare Sandheden deraf for eder formedelst den Helligaands Kraft;

Og formedelst den Helligaands Kraft kunne I kende Sandheden i alle Ting.«

Da hun var færdig, udspurgte hun os ivrigt. Hun bad os om at sælge hende en Bog, hvis vi havde en, og betalte villigt en *cinqueto centavos* (Kr. 1,75) for Bogen. Hendes Interesse var vakt. Hun udspurgte os yderligere angaaende os selv og vort Budskab. Vi henviste hende til II. Nephi 30: 3, 8 og forklarede Evangeliets Principper for hende. Hun sagde, at hun anerkendte Mormons Bog som en hellig, historisk Optegnelse om hendes Forfædre og var glad over at have faaet den.

En gammel, mexikansk Broder, der trofast overværer Møderne i Modehuset i El Paso, Texas, blev først interesseret i Evangeliet ved at finde et Skrift en Dag med Titlen »*El Evangelio Restaurado*« (Evangeliet gengivet), der omhandlede Mormons Bog. Han læste Skriftet og følte sig tilskyndet af dets Sandhed og vandrede gennem Gaderne i mange Timer og spurgte efter De Sidste Dages Helliges Modehus. Da han fandt det og læste Skiltet, hvor Moderne var bekendtgjort, græd han af Glæde. Senere annammede han Evangeliet, blev døbt og blev et trofast og nidkært Medlem af Kirken.

Saaledes kan mange Tilfælde fortælles, der vil vise, at den

Profeti bliver opfyldt, som Nephi, en fordum Slægtning af de nuværende Indianere, udtalte. Tusinder af Lamaniterne anser Mormons Bog som en hellig Historie om deres Forfædre og fryder sig, naar de modtager den. De anerkender Livets og Frelsens Plan og tager Del deri. Deres Tro er rørende og oprigtig. De tror ubetinget paa Gud og stoler ydmygt paa ham. De respekterer og ærer hans Præstedømme; de elsker hans tapre Tjenere, der kommer til dem med Evangeliets Budskab. Lyset, Kundskaben og Forstaaelsen, der følger med Adlydelsen af Evangeliets Ordinancer, fylder dem med Taknemmelighed til deres Skaber, thi de véd, at Evangeliet er en Velsignelse til dem fra Herrens Haand.

OM LYKKE.

(*Bruno Lessing i »San Francisco Examiner«.*)

Det er knapt et kvart Aarhundrede siden, at Lecky's »Map of Life« (Livets Kort) var skrevet. Den foraarsagede en Sensation blandt Datidens tænkende Mennesker. Men nu horer man sjældent om den. Den er værd at læse. Dens Forord er en Citering fra Tocqueville: »Livet er hverken Glæde eller Sorg, men er en alvorlig Sag, der er betroet os til at leve og fuldføre paa en ærbar Maade.«

Her er nogle faa Uddrag fra Bogen om Emnet Lykke, der maaske er værd nogle Øjeblikkes Betragtninger:

»Lykke er ligesom Helbred en af de Ting, Mennesket sjældent tænker paa, undtagen naar man ikke har det, og meget af det, der er skrevet om dette Emne, blev skrevet under Trykket af en eller anden Sorg. Disse Forfattere ligner Manden i Hogarth's Billede, der satte sig selv i Gælds fængsel med det Formaal at betale Nationens Gæld.«

»Enhver vil ogsaa anerkende, hvorledes en stor Del af de fleste Menneskers Ulykke kan søges i deres egne overlagte og frivillige Handlinger. Den Magt, ethvert Menneske besidder

i Uddannelsen og Styrelsen af sin Karakter — i Særdeleshed i Kultivering af Udtryksmaader og Tendenser, der for en stor Del bidrager til Lykke — er mindre anerkendt og er maaske mindre udpræget, men ikke mindre virkelig.«

»Mennesket forglemmer vedblivende, at Lykke er en Sindets Tilstand og ikke et Udtryk for Omstændigheder, og en af de mest almindelige Fejltagelser er denne, at man forveksler Lykke med Lykkens Midler, og derved ofrer det første for at opnaa det andet. Dette er Gnierens Fejltagelse, der begynder med at tjene Penge paa Grund af den Glæde, det giver, og ender med at gøre Pengebegæret til sit eneste Maal.«

»En af de første og mest anerkendte Regler at overholde er, at Lykke vil snarest blive opnaaet, naar den ikke er det direkte Maal for vore Efterstræbelser. — Der er intet Liv, der frembringer saa lidt Lykke, som det Liv, der er uden Maal og Beskæftigelse. Tilsidesættende al Tanke for Ret og Uret er saaledes en af de første Betingelser for et lykkeligt Liv. Det skulde være fyldt med Travlhed og skulde styres mod Opnaaelse af Maal udover en selv.«

»En anden Sandhed er, at baade den største Glæde og den dybeste Sorg i Livet forekommer meget mere i beskedne Omgivelser, der er tilgængelig til alle, end paa sjældne Højder, som kun de aller mest begavede og mest heldige i Livet kan naa.«

Der er sandelig noget i disse Uddrag at tænke over.

ENSOMHED.

Ved at være i Selskab med andre Mennesker opnaar man Styrke og Tro og Haab til den Opgave, man har valgt. Dog bliver Opgaven vor egen, og dens Byrde kan ikke deles med andre. Der er Fortrøstning i Kammeratskab og Ansproing i det Bifald og den Opmuntring, vore Medmennesker giver;

men et Menneskes Storhed maales ved dets Duelighed til at vandre alene paa Stien mod dets Maal.

Unge Lindbergh er en i Rækken af Menneskets Heroer — ikke alene paa Grund af hans Daad, men paa Grund af hans storartede Isolering i Udførelsen af samme. Paa mange Maader personificerede han høje Idealer og Bedrifter, og ligeledes i dette: at hans Hensigt og Magt var opnaaet ved hans eget Hjerte og Hænder. Store Mænd har udført intet mindre end dette ned igennem Historien. De har trukket sig tilbage for sig selv for at finde Styrke og Udveje; de har planlagt deres Veje uden Hjælp og opnaaet deres Maal alene.

Det fortælles om Lincoln, at han var en ensom Mand paa Trods af hans Kærlighed og Sympati mod dem, han arbejdede med og for. Sokrates' Visdom, den strenge Oprigtighed af Brutus, Tyndales hengivne Martyrdød og hver eneste Tjeneste og Opofrelse for Menneskehedens Sag er udsprunget fra det væsentligste Stof i et ensomt Menneskes Hjerne. Dog er denne uundgaaelige Isolering ingen bedrovelig Byrde; det er en Del af det Billede og den Lignelse, i hvilket Mennesket er skabt. Noget af Guddommeligheden er afspejlet i det, og indtil det flyder der fra oven og forinden en Strom af Kraft til store Hensigter, klart Syn og ophøjede Bedrifter.

En Del af denne Ensomhed er i ethvert Menneske. Det er det Stof, af hvilke ethvert Individualitet, Personlighed og Ansvarlighed er skabt. Den, der kan møde disse uden Frygt, kan maales i en Mands fulde Højde.

Philadelphia Public Ledger.

HVORFOR RYGE?

- 1) Det tager Tid. Dette er den kostbareste Ting i Verden.
- 2) Det forpester Luften. Ren Luft er Guds første og bedste Gave til Mennesket.
- 3) Det opbrænder Penge. Penge er det cirkulerende Livsblod i Handel og Samfund.
- 4) Det forhindrer

Arbejde. Ved Arbejde vinder vi i denne Verden. 5) Det svækker Hjertet. Tiden vil komme, hvor du vil behøve hver en Smule af dets Styrke. 6) Det truer vort Helbred. U. S. Grant og Mark Twain døde begge to af Tobak-Gift. 7) Det er en vanedannende Gift. Du bliver dets Slave. 8) Det er ikke anbefalet af din Moder. Drengens bedste Ven er hans Moder. 9) Det er urent. Paulus siger: »Hold dig ren«. 10) Al Røg er Spild og nedbryder Helbredet. Tobaksrøg er dette i dobbelt Grad. Den, der bekæmper det, er en Velgører.

»Improvement Era«.

KIRKEN.

Hvilken vidunderlig Organisation er ikke denne Kirke! Hvem andre har tænkt paa det undtagen den, hvem Herren aabenbarede det til? Hvornaar har den nogensinde eksisteret i sin Fuldkommenhed, som den eksisterer i Dag? Og til hvem er vi i Gæld for den Intelligens, Visdom og Kundskab, der har gjort dens Organisation fuldkommen og oprettet den for at regere og opbygge Zion og til Menneskehedens Forbedring — til hvem er vi i Gæld? Til Herren, den almægtige Gud, til Guds Son, der talte til Profeten Joseph ved sin egen Røst og ved Røsten af de Sendebud, der sendtes til ham, og ved hvilke Joseph blev instrueret, oplyst og bemyndiget til at sætte i Kraft en Organisation, hvis Lige Verden aldrig før har kendt, undtagen det skulde være i Enoks Dage. Endog de Principper, som Enok lærte, er bleven aabenbaret gennem Profeten Joseph Smith; men Folket er ikke beredt for dem, og derfor er de udsat og lagt paa Hylden for en Tid, og vi prøver paa at arbejde os op til Guds Standard eller til den Stilling, hvor vi vil blive værdige til at virke i Enoks Orden, ved hvilken vi vil blive endnu mere fuldkomne, end vi muligvis kunde blive under det System, som vi nu regeres ved.

Joseph F. Smith.

TOLV TING AT HUSKE.

1) Tidens Værdi; 2) Udholdenhedens Sukces; 3) Arbejdets Lykke; 4) ligefrem Værdighed; 5) Karakterens Værd; 6) Venlighedens Magt; 7) Eksemplets Indflydelse; 8) Pligtens Baand; 9) Sparsoimelighedens Visdom; 10) Taalmodighedens Dyd; 11) Talenters Forbedring; 12) Lykken ved at skabe.

Marshall Field.

NADVERVERS OG KORLEKTIE

for April 1929.

Nadververs:

Dette Sakrament betegner
Hans Blod og Legem brudt for mig.
Nydende nu er Gerning for Ord,
At jeg ham mindes, min Herre stor.

Korlektie:

(Pagtens Bog, 4. Kap., 1—2 Vers.)

Se, et underfuldt Værk er begyndt og er ved at komme frem blandt Menneskenes Børn. Derfor ser til, o I, der indgaa i Guds Tjeneste, at I tjene ham af eders ganske Hjerte, Sjæl, Sind og Styrke, at I kunne staa ulastelige for Gud paa den yderste Dag.

INDHOLD:

Rigdom	81	Om Lykke	92
Hvorfor være en Sidste Dages Hellig?	86	Ensomhed.....	93
Den Danske Mission	88	Hvorfor ryge?	94
Den Norske Mission.....	89	Kirken	95
Og da skulde de fryde sig..	89	Tolv Ting at huske	96

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.

Trykt hos F. E. Bording.